

nes at være temmelig naturligt, men det, som jeg har pointeret, er, at der er noget ejendommeligt i, at Staten ogsaa kommer til at sætte Lønningen op for de daglønnede Arbejdere. Stillingen er jo saaledes ude paa Landet, at en Del af de Arbejdere, der bruges til Jernbanen, snart arbejde for de private og snart blive antagne af Jernbanen for at være behjælpelige ved Arbejdet der. Forhen har Daglønnen paa Jernbanen altid været større end hos de private, men nu yderligere at give Ekstratillæg er det samme som at gøre Konkurrencen for Landbruget værre med Hensyn til at faa Arbejdet præsteret af disse Dagarbejdere, som for Resten største Delen af Aaret tilhøre Landbruget. Jeg kan paa Grund deraf ikke slutte mig til dette Lovforslag, men at der kan blive forandret noget ved det, har jeg dog ingen Tro til.

Madsen-Mygdal: I Modsætning til den ærede foregaaende Taler vil jeg anbefale, at nærværende Lovforslag gaar igennem uforandret, i fuld Overensstemmelse med, hvad der har været vedtaget forhen. Det er, som den højtærede Finansminister gjorde opmærksom paa, saaledes, at dette Forslags samlede Sum Aar for Aar formindskes, og det vil i Aar efter al Sandsynlighed blive formindsket med 5 à 600,000 Kr., saa at dets Rækkevidde ikke er synderlig stor. Der er derfor ingen Anledning til at opholde sig videre ved det; jeg foreslaar, at det vedtages uforandret.

Stilling: Ogsaa jeg vil tillade mig at anbefale dette Lovforslag, og det forekommer mig, at de Grunde, som min ærede Kollega fra min Kreds (la Cour) fremførte, ikke ere tilstrækkelige til, at man ikke skulde anbefale dette Lovforslag. Jeg tror, at de paagældende vilde blive i høj Grad skuffede, hvis de ikke fik deres Tillæg. Man ved jo endnu ikke, om Lønningslovene for Jernbanevæsenet etc. gaa igennem, men for alle de smaa Embedsmænd, som faldt ind under Lovforslaget, vilde det være et føleligt Savn, om de ikke nu skulde faa den Lønningsforhøjelse, som de have faaet de sidste Aar, og som de ganske vist ogsaa vente i Aar. Jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslaget.

la Cour: Det var med Hensyn til de daglønnede Arbejdere, at jeg tog Afstand fra Lovforslaget. Jeg hørte, at den ærede

Minister talte om Funktionærer, men daglønnede Arbejdere f. Eks. ved Jernbanen kunne jo ikke kaldes for Funktionærer. Naar min ærede Kollega (Stilling), som nys talte, talte om, at de Mænd, der ikke fik forhøjet Dagløn, vilde lide en Skuffelse, saa er det jo dog aldeles tilfældigt, hvilke Folk Kolonnerne antages paa Landet, saa man kan ikke sige, at det vil være en absolut Skuffelse, om de ikke faa denne Lønforhøjelse, som vi have givet i de senere Aar. Men absolut faktisk er det, at der derved sker en Konkurrence for Landbruget med at faa Arbejdere til en nogenlunde rimelig Pris, og Landbruget er ikke saa særlig heldigt stillet, at det har Evne til at kunne lønne sine Arbejdere efter en saa høj Skala.

Da ingen yderligere ønskede at ytre sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Krydstoldvæsenets Nedlæggelse.

(Lovforslaget som vedtaget af Folketinget findes i Tillæg C. Sp. 1119).

Sagen sattes under Forhandling.

Finansministeren (C. Hage): Det vil være det høje Ting bekendt, at gennem mange Aar har Spørgsmaalet om Nedlæggelsen af Krydstoldvæsenet og Besparelsen af den derved foranledigede Udgift idelig været fremdraget her paa Rigsdagen. Denne Institution, som blev indstiftet under Frederik den 6te, har sikkert i sin Tid gjort god Fyldest. Saaledes som Forholdene vare i første Halvdel af 19de Aarhundrede, maa det sikkert antages, at en Institution som Krydstoldvæsenet var paa sin Plads. Men Forholdene have i høj Grad ændret sig siden da. Navnlig efterhaanden som Skibsfarten for den væsentligste Del er gaaet over til at besørges af Dampskibe, er det blevet stadig vanskeligere for Krydstoldvæsenet, der kun raader over Sejlfartøjer, at udføre sit Hverv paa en Maade, som ikke bliver i høj Grad generende for Skibsfarten. Dertil kommer